

Zagreb, 22.7.2026.

TRGOVAČKI SUD SPLIT

Na broj: St-630

RAZLUČNI VJEROVNIK: INES LJUBIČIĆ iz Zagreba, Pantovčak 97, OIB: 85595070515

DUŽNIK: Stečajna masa iza KUMULUS d.o.o., OIB: 50095347513, zastupan po stečajnom upravitelju Marija Vujčić Turkulin

P O D N E S A K

razlučnog vjerovnika

Razlučni vjerovnik predlaže da sud prije donošenja novog rješenja o namirenju, a sukladno uputi iz točke 16. VTS iz rješenja od 8.7.26., donese odluku o iznosu jamčevine i pozove osporavatelja Josipa Šarka na uplatu iste sukladno čl. 118 st 8. OZ-a.

Razlučni vjerovnik također ponavlja da je sud sukladno čl. 118 st. 1 i 2 uputio osporavatelja Josipa Šarka na podnošenje tužbe radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika pred naslovnim sudom, te ga nije uputio na niti jednu drugu parnicu jer to Ovršni zakon ne propisuje.

Znači sud može svojom odlukom odgoditi namirenje razlučnog vjerovnika samo na temelju jedne jedine parnice radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika, a koja se vodi na naslovnom sudu pod brojem P-5/19, te ne može na temelju niti jedne druge parnice.

Pravni identitet ove parnice koja jedina može proizaći iz stečajnog postupka, a radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika koja se temelji na ovršnoj ispravi, odnosno pravomoćnoj sudskoj presudi, a sukladno i praksi VTS, je utvrđenje samo činjenica iz čl. 50 OZ, odnosno da li je tražbina razlučnog vjerovnika doista ovršna isprava, da li je stekla svojstvo ovršnosti, da li je ukinuta, poništena, preinačena, stavljena izvan snage, da li je protekao rok da se može tražiti ovrha na temelju nje, da li postoji sporazum stranaka da se neće provoditi ovrha, da li je ispunjen uvjet iz ovršne isprave...

Znači, predmet utvrđivanja dokaza i činjenica suda u ovakvoj parnici u kojoj osporavatelj osporava pravomoćnu sudsku presudu, može biti samo čl. 50 OZ-a, te nikakve druge parnica i sporedna pravna pitanja. Osporavatelj Šarko nije podnio niti jedan dokaz u parnici P-5/19 kojim bi dokazao da tražbina razlučnog vjerovnika nije ovršna isprava, da je ukinuta, preinačena, poništena, stavljena izvan snage..., a što samo po sebi ukazuje na neosnovanost tužbe.

Razlučni vjeovnik također navodi i da je ESLJP u predmetu Jelčić Stepinac v Hrvatska od 26.9.2023 naveo da pravna sigurnost pretpostavlja poštovanje načela *res iudicata*, to jest, načela pravomoćnosti presuda. Na temelju tog načela, nijedna stranka nije ovlaštena tražiti preispitivanje pravomoćne i obvezujuće presude samo radi ostvarivanja ponovnog suđenja i nove odluke o predmetu. Preispitivanje ne bi trebalo biti „pokrivena žalba“, a puka mogućnost da postoje dva mišljenja o predmetu nije dostatan razlog za ponovno ispitivanje predmeta. Navedeno ne vrijedi samo kod donošenja nove odluke koja ukida raniju pravomoćnu odluku već i onda kad odluka donesena u drugom postupku raniju odluku lišava pravnog učinka.

Ovakav stav da osporavanje *res iudicate* predstavlja povredu vladavine prava je potvrđen i odlukama Ustavnog suda: U-III-424/20, kao i odlukama VSRH: Revd 3004/23 i Revd 1622/24, koje navode da nije dopuštena *druga šansa* za preispitivanje *res iudicate* odluke jer bi se time smatralo da se radi o „*pokrivenoj žalbi*“ čime bi došlo do povrede prava na pravično suđenje prema članku 6. stavku 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

DOKAZ: odluka ESLJP Jelčić Stepinac v Hrvatska od 26.9.2023, Ustavnog suda: U-III-424/20, odluke VSRH: Revd 3004/23 i Revd 1622/24

Ines Ljubičić
zastupan po: